

Nedeľa 30. týždňa v Cezročnom období (cyklus B)

Rozjímanie na nedeľu 30.
týždňa v Cezročnom období
(cyklus B). Navrhované témy
sú: Bartimej nášho života; Ježiš
uzdravuje zmysly; očisťovať
pohľad.

27.10.2024

BARTIMEJ je slepý a často trávi dni
sedením pri ceste a žobraním (porov.
Mk 10, 46). Môžeme predpokladať, že
jeho život je dosť jednotvárný. Jeho

slepota ho prinútila rozvíjať sluch. Hoci nevidí, pravdepodobne dokáže rozpoznať postoje ľudí, ktorí prechádzajú okolo neho. Možno je zvyknutý na ľahostajnosť okoloidúcich, a tak bude vďačnejší, keď sa niekto zastaví, dá mu pár mincí a porozpráva sa s ním.

Jedného dňa sa stalo niečo nezvyčajné. Príchodov a odchodov ľudí bolo viac ako zvyčajne. Keď Bartimej počul, že dôvodom zhonu je príchod Pána, bol nadšený. Určite počul o zázrakoch, ktoré vykonal, a bol presvedčený, že je to Mesiáš, na ktorého čakal. Začal teda naňho volať: „Ježišu, Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“. A hoci ho mnohí z prítomných „napomínali, aby bol ticho“, on pokračoval vo volaní ešte hlasnejšie: „Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“. Jeho zásah mal účinok: Kristus sa zastavil, poslal za ním a spýtal sa ho, čo chce (porov. Mk 10, 47-50).

Bolo ľahké uhádnuť, o čo Bartimej žiada. Pán však „dáva čas na vypočutie. To je prvý krok, ktorý uľahčuje cestu viery: počúvanie. (...) Naopak, mnohí z tých, čo boli s Ježišom, naliehali na Bartimeja, aby bol ticho. Pre týchto učeníkov bol človek v núdzi nepríjemnosťou na ceste, nepredvídanou udalosťou vo vopred určenom programe. Dávali prednosť svojmu času pred Majstrovým, jeho slovám pred počúvaním iných: išli za Ježišom, ale to, čo mali na mysli, boli ich vlastné plány“^[1]. V tomto čase modlitby môžeme prosieť Pána, aby nám pomohol postaviť sa pred Bartimejov v našom živote; tých ľudí, známych či neznámych, ktorí na nás volajú o trochu pozornosti, náklonnosti a pomoci.

„CHOĎ, tvoja viera ťa uzdravila!“ (Mk 10, 52). Po týchto slovách sa Bartimejovi okamžite vrátil zrak. Evanjeliové správy nám ukazujú mnoho Ježišových zázrakov, ktoré sa podobne ako zázrak v tomto úryvku týkajú zmyslov: hluchým sa vrátil sluch, nemí mohli hovoriť, ochrnutí získali späť svoju pohyblivosť.... Tieto zázraky boli znamením príchodu Mesiáša a ich význam presahoval fyzické uzdravenie: Ježiš ohlasuje novú skutočnosť, ktorá nebude poznačená hriechom. Aby ju však mohli vnímať, je potrebné, aby si všetci obnovili zmysly, nielen chorí. Mnohí Pánovi súčasníci počúvali jeho reči a videli jeho zázraky, ale odmietali prijať jeho posolstvo spásy pre slepotu svojho srdca.

Aj dnes je Ježiš pripravený uzdraviť naše zmysly, aby sme mohli rozpoznať túto novú skutočnosť. Náš každodenný život totiž obsahuje krásu, ktorá nie je vždy viditeľná pre

naše vlastné oči. Práca, starostlivosť o rodinu, praktiky zbožnosti, služba druhým, odpočinok... To všetko môže nadobudnúť „vibráciu večnosti“^[2], keď sa to robí z lásky a s nadprirodzeným zmyslom. Videnie Kristovými očami nás oslobodzuje od násilného vzťahu k realite a k ľuďom, pretože sa snažíme vstúpiť do harmónie s jeho všemohúcou láskou: každý okamih vnímame ako príležitosť vzdať Bohu slávu. Keď sa raz svätého Josemaríu pýtali, ako kresťansky reagovať na každodenné problémy, zakladateľ Opus Dei zdôraznil, že život modlitby nám pomáha pozeráť sa na veci inak, ako by sme sa na ne pozerali bez tohto dôverného spojenia s naším Pánom: „Máme iný druh kritérií; vidíme veci očami duše, ktorá myslí na večnosť a na Božiu lásku, ktorá je tiež večná“^[3].

PODOBNE ako Bartimej, aj my môžeme požiadať Ježiša, aby uzdravil náš zrak. Môže sa stať, že máme odsudzujúci pohľad, ktorý nás vedie k tomu, že sa zameriavame len na nedostatky druhých a nálepkujeme ich; niekedy to môže byť vlastnícky pohľad, ktorý nás vedie k tomu, že si druhého človeka objektivizujeme a prijímame len tie aspekty, ktoré sa nám zdajú pozitívne pre náš vlastný prospech. V oboch prípadoch zostáva pohľad len na povrchu ľudí. Ježiš však „vždy hľadá na každého človeka s milosrdenstvom, ba s priazňou“^[4].

Spôsob, akým sa pozeráme na druhých, čiastočne závisí od nášho vnútorného sveta. Všetci totiž máme v sebe súbor túžob, náklonností a snov, ktoré poznačujú náš vzťah k svetu a k ľuďom. Keď sa tieto sily postupne očisťujú milosťou a uvádzajú do súladu s vlastnou identitou, potom rozvíjame schopnosť viac sa spájať a tešiť zo

všetkého, čo je krásne, ušľachtilé, skutočne zábavné; učíme sa tešiť z maličkostí v živote a zo vzťahov s ľuďmi okolo nás. A predovšetkým si vychutnávame veľkosť lásky, ktorá nepozná prekážky a ktorá rozširuje naše srdcia do netušených hraníc.

„Ak sa v človeku hlboko zakorenila Božia láska, je schopný milovať aj tých, ktorí si to nezaslúžia, tak ako nás miluje Boh. Otec a matka nemilujú svoje deti len vtedy, keď si to zaslúžia: milujú ich vždy, aj keď ich pochopiteľne upozorňujú, keď sa mýlia. Od Boha sa učíme vždy a len chcieť dobro a nikdy nie zlo. Učíme sa pozeráť na druhých nielen vlastnými očami, ale aj Božím pohľadom, ktorý je pohľadom Ježiša Krista“^[5]. Môžeme prosiť Pannu Máriu, aby očistila naše srdcia, aby sme sa vedeli pozeráť na druhých očami jej Syna.

[1] František, *Homília*, 28-X-2018.

[2] Svätý Josemaría, *Boží priatel*, bod 239.

[3] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia*, 4-XI-1972.

[4] František, *Audiencia*, 11-I-2023.

[5] Benedikt XVI, *Anjel Pána*, 4-XI-2012.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/nedela-30-
tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-b/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/nedela-30-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-b/)
(18.08.2025)